

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 328.

Tolvte Session.

78de Møde.

Fredagen den 11te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

II. Sags (forts.): Hvorvidt det, der er omtalt under Nr. d., er tilstrækkeligt, skal jeg i dette Dieblit ikke kunne sige; finder man, at der bør føies Noget til, saa skal jeg være meget villig dertil; men den ærede sidste Taler har vist fuldkommen Ret i, at den Bestemmelse ikke kan ligge i § 1 Nr. d, at Ingen kan træde ud af en Forening, hvori han har et solidarisk Ansvar, førend Regnskabsaaret er sluttet, og at Foreningen kan sige til ham: „Du kan træde ud; der er ingen Anledning for os til at tage Noget af Dig“, eller, dersom Foreningen har overtaget Eiendomme, saa at lade ham betale sin Part af de $\frac{2}{5}$, som skulle tilsvares for de Eiendomme, der ere overtagne — der maa jo kun gives Raad for $\frac{1}{5}$ af Værdien, og dette Beløb vil jeg antage maatte kunne blive staaende, skjøndt det ikke er fuldkommen klart, om der ikke fra alle slige Eiendommers Overtagelse kunde udstedes et særskilt Papir saaledes, at Lovens Bydende virkelig til alle Tider var opfyldt, nemlig at der ikke maatte være Forskrivninger ude for Mere, end hvad Foreningerne havde Panteobligationer for; saaledes, som det er gaaet hidtil, er dette meget vigtige Lovsted ikke blevet overholdt.

Tscherning: Naar det Lovsted skulde overholdes, og tillige den solidariske Ansvarlighed være tilstede, skulde i Grunden de Eien-

domme, som indgik under Creditforeningen, lade udstede, om jeg saa maa sige, Panteobligationer til sig selv paa samtlige daværende Interessenters Vegne, og derved var saa enhver enkelt paa den Tid tilstedebærende Interessent solidarisk ansvarlig, hvad enten han udtraadte eller ikke; thi han var da En af dem, der havde givet Forsikring paa Pantebrevet, og indestod altsaa for den Gjæld. Dersom dette kunde tilveiebringes ved en Lovbestemmelse, troer jeg alle Vanskeligheder vare hævdede. Den anden Maade, at han skulde indbetale sin Deel af de $\frac{2}{5}$, vilde vel være vanskeligt at sætte i værk. En anden Sag vilde det være, naar det kunde paahydes Enhver, inden han udtraadte, at deponere Sikkerhed; men det mener jeg, vanskeligt kan gjøres. Det var ønskeligt, om de Herrer her, der have beskæftiget sig mere end vi andre med denne Sag, vilde ytre sig om, hvordan man kan holde fast ved de Mænd, som engang ere Interessenter, indtil Foreningen har opfyldt sine Forpligtelser mod Obligations-eieren; thi det er egentlig kun det, der væsentlig vedkommer det Offentlige. Tilfætningen under Nr. d med Hensyn til Regnskabsvæsenet forstaaer jeg derhen, at Regjeringen undersøger Regnskaberne og faaer derved Ret til ved Synsmænd at undersøge Panternes Værdi og anseer ikke Regnskabet som rigtig afslagt, førend Panterne ere nedsatte til den Værdi, til hvilken de med Sandsynlighed til den Tid kunne realiseres. I modsat Fald bethyder denne Regnskabsafleggelse ikke noget; men er det Meningen, at Regjeringen gennem den faaer Tilsyn med Panternes virkelige Værdi, kan det blive meget beroligende.